

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 594/2017
20.06.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ђорђа Станковића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Новом Саду Кв 2404/2016 од 07.02.2017. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 228/2017 од 14.03.2017. године, у седници већа одржаној дана 20.06.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ђорђа Станковића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Новом Саду Кв 2404/2016 од 07.02.2017. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 228/2017 од 14.03.2017. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду Кв 2404/2016 од 07.02.2017. године, одбијен је захтев за понављање кривичног поступка осуђеног АА по пресуди Основног суда у Новом Саду К 1726/11 од 12.12.2011. године.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж2 228/2017 од 14.03.2017. године, одбијена је као неоснована жалба осуђеног АА изјављена против решења Основног суда у Новом Саду Кв 2404/2016 од 07.02.2017. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Ђорђе Станковић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, повреде одредбе члана 473. став 1. тачка 6) и одредбе члана 16. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијана решења укине и предмет врати на поновно одлучивање пред потпуно измењеним већем, те да сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП буде обавештен о седници већа.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, у смислу одредбе члана

486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ђорђа Станковића, па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношење овог ванредног правног лека, па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе, окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1. и става 4. ЗКП може поднети захтев за заштиту законитости само због повреде тог законика прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тач. 1) до 3) и члану 441. ст. 3) и 4) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости као разлог подношења истога наводи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које повреде закона је сходно цитираној одредби члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева окривљеном преко браниоца.

Наведеном законском одредбом прописано је да ова битна повреда одредаба кривичног поступка постоји уколико се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама овог законика не може заснивати, осим ако је, с обзиром на друге доказе, очигледно да би без тог доказа била донесена иста пресуда.

Дакле, наведеном законском одредбом регулисано је на којим доказима се пресуда не може заснивати.

Како, следствено изнетом, одлуком коју суд доноси приликом оцене о дозвољености захтева за понављање кривичног поступка завршеног правноснажном пресудом, не може бити учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Осим тога, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости као основ подношења истога наводи повреду одредбе члана 473. став 1. тачка 6) ЗКП и повреду одредбе члана 16. ЗКП.

Наведене повреде, међутим, по ставу Врховног касационог суда, не представљају законске разлоге у оквиру повреда таксативно набројаних у напред цитираној одредби члана 485. став 4. ЗКП, због кога би било дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, због чега је захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Руковођен изнетим разлoзима, а поступајући на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.